HET PLASTIC-PARADIJS VAN DE JONGE WERTHER

Juul Dekker over het decorontwerp van *Het lijden van de jonge Werther* van Toneelschuur Producties, in regie van Eline Arbo.

DOOR SARA VAN DER KOOI

1. ATMOSFERISCH PERSPECTIEF

'Dit is het meest concrete plaatje uit mijn moodboard voor *Het lijden van de jonge Werther*. Wat we willen maken is een achterdoek met een berglandschap. Het is natuurlijk een klassieke tekst met behoorlijk klassieke taal en daarbij past een klassiek decorelement. Na een flink lange tijd van overleg zijn we hierop uitgekomen. Dit plaatje illustreert hoe het landschap in de verte steeds blauwer wordt en uiteindelijk als het ware oplost in de lucht. Dat effect wil ik in het achterdoek ook proberen te realiseren. Bij ons worden het echter geen natuurlijke kleuren, maar limonade-achtige, felle kleuren.'

***Het lijden van de Jonge Werther* van Toneelschuur Producties**

Première 23 september

toneelschuurproducties.nl

2. LANDSCAPE

'*Werther* gaat in de ogen van Eline Arbo over een generatie die eeuwig jong wil blijven. Mensen die in een soort eeuwige jeugd zwelgen. Ik wil daarom een soort plastic universum maken, met een overdaad aan speelgoed, en daar een achterdoek van maken. Die speelgoedjes hebben natuurlijk van zichzelf al felle zuurstokkleuren. Dat leek mij goed en lekker. Het achterdoek blijft overigens wel vlak, maar we knopen er speelgoed in waardoor je een soort kleurlagen krijgt die het berglandschap vormen. De kleuren van deze foto zijn voor mij representatief voor hoe het eruit moet komen te zien.'

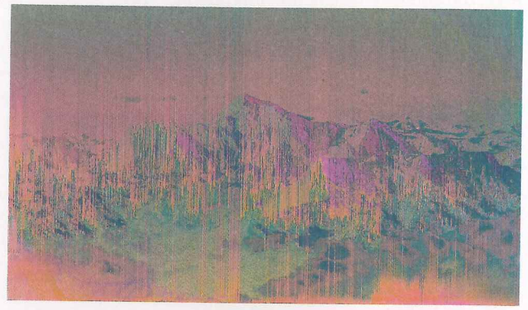

3. LEONARDO DICAPRIO ALS ROMEO

'Deze foto is als het ware uit pixels opgebouwd. Als je inzoomt zie je weer allemaal kleine fotootjes. Dat is ook hoe ik het decor voor me zie: die kleine stukjes speelgoed vormen de pixels van het landschap. Daarnaast vormt de film *Romeo + Juliet* van Baz Luhrmann voor Eline Arbo een belangrijke inspiratiebron bij deze voorstelling, voor zowel de inhoud (onmogelijke liefde) als specifiek die eclectische, kleurrijke jaren-negentigstijl. Dat is lekker om naar te kijken, maar het gaat voor mij persoonlijk ook over een generatie van overdaad. Het achterdoek zal die overdaad zeker gaan uitademen. Die kleurrijkheid is ook een manier om los te komen van de klassieke vorm van het achterdoek met berglandschap.'

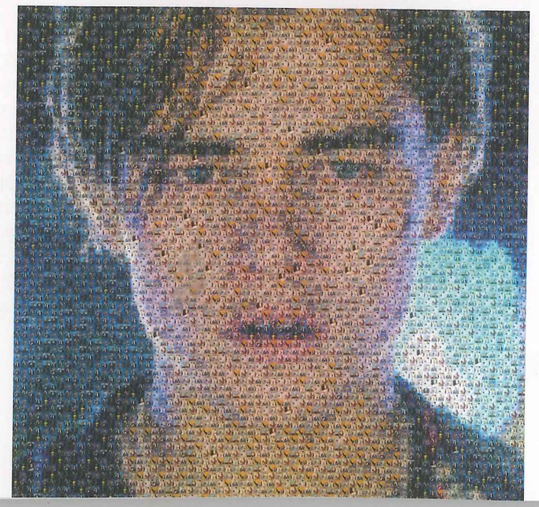

4. JOY DIVISION

'In eerste instantie vergeleek ik Werther vooral met iemand als Ian Curtis van Joy Division of Kurt Cobain van Nirvana: iemand die heel hard leeft en dan doodgaat. Maar omdat het best een zwaar stuk is, zochten we naar manieren om dit onderwerp te verlichten. Zo kwamen we uit bij de popcultuur van nu, Lana Del Rey bijvoorbeeld. Ook hartstikke over de top. Daar past het plastic speelgoedparadijs goed bij. Op die manier maakt een toneelbeeld een ontwikkeling door voordat het daadwerkelijk wordt gebouwd. Maar de Joy Division-tekst '*Love will tear us apart again*' blijft natuurlijk erg passend bij het stuk. Wie weet komt dat nummer nog in een soort cover in de voorstelling terecht, of we verwerken de titel in neonletters. Daar moeten we nog over brainstormen.'

5. GRUIZIG

'Deze jongen met zijn konijnenoren komt uit de film *Gummo* van Harmony Korine. Het gaat over kinderen die in armoede leven maar ook heel gelukkig zijn. Het is een heel gruizige film, net als het plaatje: tegelijkertijd heel zwaar, maar ook oneindig licht. Dit plaatje ademt voor mij eeuwige jeugd, het vieren van jong zijn. Maar ook gevaar, zo boven die snelweg. We hebben veel films gekeken ter inspiratie voor deze voorstelling. Sowieso merk ik dat films een steeds groter onderdeel uitmaken van het gemeenschappelijk vocabulaire van de mensen met wie ik werk. Je kunt gemakkelijker praten over een bepaald soort sfeer of beeld dat je wilt creëren als je allebei dezelfde film hebt gezien.

6. KITSCH JUNGLE

'Vaak pluk ik mijn inspiratieplaatjes gewoon van internet. Volgens mij zien we hier mensen in een restaurant. Maar het gaat me in dit beeld om het materiaal, niet om de mensen. Ik heb het plaatje 'kitsch jungle' genoemd omdat dit het volle en overdadige effect benadert dat ik in de theaterzaal wil bewerkstelligen: vol met dit soort kitscherige fruitlampjes en plastic spul. Vrolijk, maar ook een enorme overdaad en iets om volledig verstrikt in te raken. De samenwerking met Eline Arbo gaat goed, dit is ons derde gezamenlijke project. Voor mijn ontwerpen vertrek ik eigenlijk altijd vanuit de inhoud en het gesprek met de regisseur. Het ontwikkelen van een herkenbare stijl is dan ook niet iets waar ik bewust mee bezig ben. Misschien ontstaat er uiteindelijk wel zoiets als een Dekker-decor, maar dat zullen we pas achteraf kunnen zeggen.'

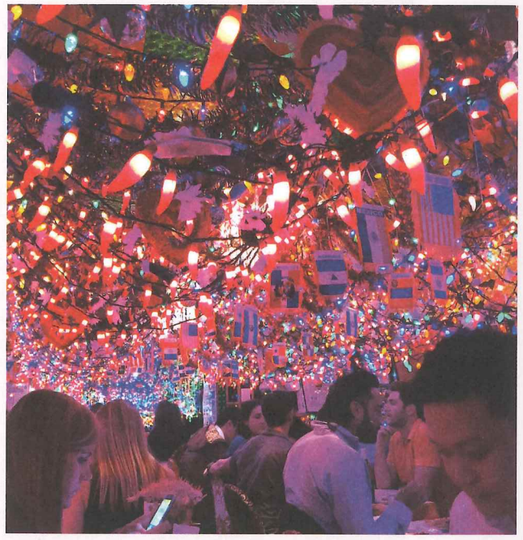

7. OPZET MAQUETTE